

ΕΤΟΣ 61ον

9 Ιουλίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3132)

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ὁ Θεός μέ τό δημιουργικό του λόγο εἶπε «ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν...». Καί ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε ἐλεύθερος, μέ αὐτεξούσιο καί λόγο, ὅπως ἐρμηνεύει καί ὁ ἅγιος Ἰ. Δαμασκηνός, «τό κατ' εἰκόνα τό νοερόν δηλοῖ καί τό αὐτεξούσιον». Δηλαδή ὁ Θεός Λόγος ἔδωσε λόγο στόν ἄνθρωπο ὥστε νά ἐπικοινωνήσῃ ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό καί ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο. Νά γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό πού τόν ἐπλάσε μέ τελικό του σκοπό νά ἐνωθεῖ μαζί Του.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπινου λόγου

Τό δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου νά σκέπτεται καί νά ἐκφράζεται ἐλεύθερα, εἶναι συνδεδεμένο μέ τήν ἴδια του τήν ὕπαρξη, μέ τή ζωή του, ἀλλά καί μέ τό θεῖο προορισμό του. Ὅπως ἀναφέρει καί ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας, ἐάν χάσῃ ὁ ἄνθρωπος τήν ἐλευθερία του χάνει καί τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό. Διότι ὁ ἐξαναγκασμός καί ἡ βία ἐμποδίζουν τό φυσιολογικό τρόπο ζωῆς ἀλλά καί τήν ἄσκηση ἀρετῆς καί τήν προσέγγιση τοῦ Θεοῦ (Γρηγόριος Παλαμᾶς).

Τέτοιο ἐξαναγκασμό ὑφίστατο καί ἡ δυστυχῆς νεαρή δούλη πού ἀναφέρεται στό κείμενο τῶν Πράξεων. Αἰτία ἡ ὑποβολή διαβολικοῦ μαντικοῦ πνεύματος ἀλλά καί ἡ ἐκμετάλλευσή της ἀπό τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους. Εἶχε κυριευθεῖ ὁ νοῦς της ἀπό τήν πλάνη τοῦ διαβόλου καί εἶχε γίνῃ πειθήνιο ὄργανό του καί προσέφερε πολλὰ κέρδη στοὺς κυρίους της.

Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, γιά νά ἔχει τήν ἀνεση τῆς ἐλεύθερης σκέψης καί λόγου, πρέπει νά εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπό τήν ἐπήρεια πονηρῶν πνευμάτων, ἀπό πάθη καί ἀπό τόν ἐξαναγκασμό καί τή βία. Καί γιά τό λόγο αὐτό ἔχει μεγάλη ἀνάγκη ἀπό τό φωτισμό καί τή χάρη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀπολαμβάνῃ τόν ἀέρα τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιστ' 16-34)

Θαυμαστή απελευθέρωση του Παύλου και του Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντήσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρέιχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαῖοι οὗσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιορηξάντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχορῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἐμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγένοι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέτεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχορῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ θεοῦ λόγου

Ἀπὸ τῆ στιγμῆ πού ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ «σὰρξ ἐγένετο», ἀποκαλύφθηκε ὁ θεῖος λόγος μὲ τὴ διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου. Διδασκαλίαν πού διέδωσαν μὲ τὸ κήρυγμά τους οἱ Ἀπόστολοι. Ὁ θεῖος λόγος εἶναι δυνατώτερος ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο λόγον διότι φωτίζει, χαριτώνει, θαυματουργεῖ, διδάσκει θεογνωσίαν καὶ ὁδηγεῖ σὴν κατὰ Χριστόν πνευματικὴ ἐλευθερία, πού εἶναι ὁ θεῖος προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Αυτόν τό λόγο πού ὁ Θεός ἐνέπνευσε στους διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου προσπάθησαν πολλῆς φορές νά τόν ἐμποδίσουν οἱ ἐχθροί τῆς ἀλήθειας, ὅπως τό ἰουδαϊκό κατεστημένο τῆς ἐποχῆς, οἱ ἄνθρωποι τῶν εἰδώλων, ἡ κοσμική ἐξουσία τῶν ρωμαίων αὐτοκρατόρων. Ἀλλήλᾳ μάταια κόπιασαν.

Οἱ Ἀπόστολοι πολλῆς φορές φυλακίστηκαν, στερήθηκαν τήν ἐλευθερία τους διά τῆς βίας γιά νά σταματήσουν νά κηρύττουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά φανερώσουν μέ ζωντανά θαύματα τό μεγαλεῖο τῆς δόξας Του. Ὅμως ὁ Θεός ἔδειξε ὅτι δέν μπορεῖ κανείς νά νικήσει τό θέλημά Του.

Ὅπως ἀναφέρει τό κείμενο τῶν Πράξεων, τό νεαρό κορίτσι πού πλανιόταν ἀπό διαβολικό πνεῦμα μαντείας, φώναζε γιά νά ἀκούσουν ὅλοι ὅτι οἱ Ἀπόστολοι εἶναι ἀπεσταλμένοι ἀπό τόν Θεό γιά νά διδάξουν τό δρόμο τῆς σωτηρίας στους ἀνθρώπους (Πράξ. 16,17). Προφανῶς γιά νά κρυφτεῖ ἡ πλάνη τοῦ διαβόλου πίσω ἀπό τήν ἀλήθεια.

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἐπιτίμησε τό πονηρό πνεῦμα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 16,18). Καί τό πονηρό πνεῦμα ἔφυγε ἀμέσως μέσα ἀπό τή νεαρή κόρη. Δηλαδή ἔδωσε πάλι στή δύστυχη δούλη τήν ἐλευθερία της νά σκέπτεται καί νά μιλάει χωρίς τόν καταναγκασμό τοῦ διαβόλου. Καί φανερώθηκε ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ λόγου.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν δεσμεύεται

Παρά ταῦτα, ἐκεῖνοι πού ἐκμεταλλεύονταν τή μαντεία τῆς νεαρῆς γυναίκας, κατάφεραν καί ἔπεισαν τίς ἀρχές μέ ψεύτικες κατηγορίες, ὅτι μέ τή διδασκαλία τους οἱ Ἀπόστολοι προσπαθοῦσαν νά ἀνατρέψουν τά καθιερωμένα ρωμαϊκά ἥθη τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Οἱ ἀρχές διέταξαν νά τοὺς τιμωρήσουν μέ ραβδισμούς καί τοὺς φυλάκισαν στά ἐσωτερικά κελιά τῆς φυλακῆς, δένοντάς τους τά πόδια γιά νά μήν μποροῦν σέ καμιά περίπτωση νά ἀποδράσουν. Τέτοια ἦταν ἡ μανία τοῦ διαβόλου, τοῦ ὁποίου τήν πλάνη ἀπεκάλυψαν οἱ Ἀπόστολοι, ὥστε ἐνέπνευσε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σκότους νά κάνουν τά πάντα γιά νά τοὺς στερήσουν τήν ἐλευθερία τοῦ κηρύγματος.

Ὅμως τό λόγο τοῦ Θεοῦ καμιά δύναμη δέν μπορεῖ νά τόν δεσμεύσει, ἀφοῦ «ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται» (Β' Τιμ. 2,9). Καί συνέβη τό θαυμαστό καί παράδοξο. Ἐνῶ ὑμνοῦσαν οἱ Ἀπόστολοι τόν Κύριο μέσα στή φυλακή, ἔγινε μεγάλος σεισμός καί σείσθηκαν τά θεμέλια τῆς φυλακῆς καί ὅλες οἱ πόρτες τῶν κελιῶν ἄνοιξαν καί ὅσοι ἦταν δεμένοι ἐλευθερώθηκαν. Τό γεγονός αὐτό ἔγινε ἀφορμή νά πιστέψει ἀκόμη καί ὁ δεσμοφύλακας καί νά βαπτισθεῖ μαζί μέ ὅλην του τήν οἰκογένεια.

Αὐτό τό σημεῖο δείχνει φανερά πῶς κανείς δέν μπορεῖ νά ἀντισταθεῖ ἢ νά ἀνατρέψει τή διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου. Κατά καιροῦς ἄθεα καθε-

9 Ἰουνίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).
Ἦχος: πλ. α' - Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ' 16 - 34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Ἰουνίου, τῶν ἁγίων 318 Πατέρων.
Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

στῶτα, τυραννικές ἐξουσίες ἢ καί φανατικά θρησκευάματα προσπάθησαν νά τεθοῦν ἐμπόδιο στή διδασκαλία τοῦ Κυρίου. Ὅμως ὁ Κύριος ἀνέδειξε μάρτυρες, ὁμολογητές, ἱεραποστόλους καί ἔνθερμους κήρυκες· φώτισε ἀκόμη καί ἄρχοντες ἀλλήλα καί διώκτες μέ τή δύναμη καί τή σοφία τοῦ Θεοῦ λόγου καί κραταίωσε τήν Ἐκκλησία. Οἱ πιστοί ἔγιναν περισσότεροι καί ἡ ἀληθινή γνώση ἐξαπλώθηκε σέ ὅλο τόν κόσμο.

Διότι ὁ Κύριος μᾶς βεβαίωσε· «γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰω. 8,32). Μάθετε τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ καί ἐκείνη ἔχει τή δύναμη νά σᾶς χαρίσει τήν πνευματική σας ἐλευθερία.

Ἡ πνευματική ἐλευθερία στήν ἐποχή μας

Ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος στήν ἐποχή μας νοεῖται ὡς ἐλευθερία διακίνησης ἰδεῶν καί ἐλευθερία ἔκφρασης. Μέσα ὅμως ἀπό αὐτοῦ τοῦ εἴδους τήν πνευματική ἐλευθερία προβάλλονται, μεταφέρονται ἰδέες, σκέψεις καί πλᾶνες πού διαστρέφουν τήν ἀλήθεια, πού σκοτίζουν τό φῶς τῆς πίστεως. Γίνονται ἀφορμή νά παρασύρουν πολλοῦς ἀφελεῖς σέ συλληγοιστικά ἀδιέξοδα καί φροῦδες ἐλπίδες ἀνύπαρκτων παραδεισῶν.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀντιθέτως, ἀξιοποιεῖ τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπινου λόγου καί τῆς σκέψης γιά νά φωτίσει τόν ἄνθρωπο στήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἑκεῖνος πού φωτίζει νοῦ καί καρδιά καί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν κατανόηση τῆς ὑπαρξης τοῦ Θεοῦ καί τῆς δικῆς Του.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Σχῆμα 8,5X12, σελ. 104

Μέ τήν προσευχή εὐχαριστοῦμε, δοξολογοῦμε, παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε τό Δημιουργό μας. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ Θεοῦ καί ἡ καθημερινή μας ζωή ἐξαγιαζεται.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---